

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ
της 10ης Φεβρουαρίου 2005*

Στην υπόθεση T-291/04 R,

Enviro Tech Europe Ltd, με έδρα το Surrey (Ηνωμένο Βασίλειο),

Enviro Tech International, Inc., με έδρα το Σικάγο, Ιλινόις (Ηνωμένες Πολιτείες),

εκπροσωπούμενες από τους C. Mereu και K. Van Maldegem, δικηγόρους,

αιτούσες,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον X. Lewis
και την D. Recchia, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

με αντικείμενο αίτηση με την οποία ζητείται αφενός να ανασταλεί η καταχώριση του n-προπυλοβρωμιδίου στην οδηγία 2004/73/ΕΚ της Επιτροπής, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με την προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο, για εικοστή ένατη φορά, της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1967, περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση των επικινδύνων ουσιών (ΕΕ L 152, σ. 1), και αφετέρου να διαταχθούν ορισμένα άλλα προσωρινά μέτρα,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Νομικό πλαίσιο

Γενικό νομικό πλαίσιο

- 1 Η οδηγία 67/548/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1967, περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση των επικινδύνων ουσιών (ΕΕ ειδ. έκδ. 13/001, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 92/32/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 30ής Απριλίου 1992, για την έβδομη τροποποίηση της οδηγίας 67/548 (ΕΕ L 154, σ. 1), καθορίζει τους κανόνες εμπορίας ορισμένων «ουσιών», οι οποίες ορίζονται ως «τα χημικά στοιχεία και οι ενώσεις τους σε φυσική κατάσταση ή όπως παράγονται από οποιαδήποτε παραγωγική διαδικασία, συμπεριλαμβανομένων όλων των προσθέτων που απαιτούνται για τη σταθερότητα του προϊόντος και όλων των προσμειξεων που δημιουργούνται κατά τη διαδικασία αυτή, εκτός από οποιονδή-

ποτε διαλύτη που μπορεί να διαχωριστεί χωρίς να θίξει τη σταθερότητα της ουσίας ούτε να τροποποιήσει τη σύνθεσή της».

- 2 Από τότε που εκδόθηκε, η οδηγία 67/548 έχει τροποποιηθεί επανειλημμένα, για τελευταία φορά δε με την οδηγία 2004/73/ΕΚ της Επιτροπής, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με την προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο, για εικοστή ένατη φορά, της οδηγίας 67/548 (ΕΕ L 152, σ. 1).
- 3 Το άρθρο 4 της οδηγίας 67/548, όπως έχει τροποποιηθεί, ορίζει ότι οι ουσίες ταξινομούνται, ανάλογα με τις εγγενείς τους ιδιότητες, στις κατηγορίες του άρθρου 2, παράγραφος 2. Η ταξινόμηση μιας χημικής ουσίας ως «επικίνδυνης» επιβάλλει να επικολλάται στη συσκευασία της κατάλληλη ετικέτα, που να περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, τα σύμβολα κινδύνου, τις τυποποιημένες φράσεις με τις οποίες υποδηλώνονται οι ιδιαίτεροι κίνδυνοι τους οποίους συνεπάγεται η χρήση της ουσίας («φράσεις R»), καθώς και τις τυποποιημένες φράσεις για τις οδηγίες ασφαλούς χρήσης της ουσίας («φράσεις S»).
- 4 Κατά το άρθρο 2, παράγραφος 2, της οδηγίας 67/548, όπως έχει τροποποιηθεί, «επικίνδυνες», κατά την έννοια της οδηγίας, είναι οι ουσίες και τα παρασκευάσματα που είναι, μεταξύ άλλων, «εξαιρετικά εύφλεκτες», «πολύ εύφλεκτες», «εύφλεκτες» ή «τοξικές για την αναπαραγωγή».
- 5 Όσον αφορά τις δοκιμές που μπορούν να πραγματοποιούνται με σκοπό την ταξινόμηση των ουσιών, το άρθρο 3 της οδηγίας 67/548, όπως έχει τροποποιηθεί, ορίζει τα εξής:

«1. Οι δοκιμές των χημικών προϊόντων στα πλαίσια της παρούσας οδηγίας πραγματοποιούνται, κατά γενικό κανόνα, με τις μεθόδους που ορίζονται στο παράρτημα V. Ο προσδιορισμός των φυσικών και χημικών ιδιοτήτων των ουσιών γίνεται με τις μεθόδους που προβλέπει το παράρτημα V, σημείο A [...]».

- 6 Το παράρτημα V, σημείο Α.9, της οδηγίας 67/548, όπως έχει τροποποιηθεί, καθορίζει τις μεθόδους καθορισμού των σημείων αναφλέξεως.
- 7 Το άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 67/548, όπως έχει τροποποιηθεί, ορίζει ότι οι γενικές αρχές ταξινόμησης και επισήμανσης των ουσιών και παρασκευασμάτων εφαρμόζονται σύμφωνα με τα κριτήρια του παραρτήματος VI, εκτός αν, σε ειδικές οδηγίες, προβλέπονται αντίθετες απαιτήσεις σχετικά με τα επικίνδυνα παρασκευάσματα.
- 8 Το παράρτημα VI, σημείο 4.2.3, της οδηγίας 67/548, όπως έχει τροποποιηθεί, διευκρινίζει τα κριτήρια που εφαρμόζονται στα τοξικά αποτελέσματα για την αναπαραγωγή και κατανέμει τις ουσίες που έχουν τέτοια αποτελέσματα σε τρεις κατηγορίες:
- κατηγορία 1: «ουσίες οι οποίες είναι γνωστό ότι εξασθενούν τη γονιμότητα του ανθρώπου» και «ουσίες γνωστές ως τοξικές για την ανάπτυξη του ανθρώπου»·
 - κατηγορία 2: «ουσίες οι οποίες θα μπορούσαν να θεωρηθούν ότι εξασθενούν τη γονιμότητα του ανθρώπου» και «ουσίες που θα μπορούσαν να θεωρηθούν τοξικές για την ανάπτυξη του ανθρώπου»·
 - κατηγορία 3: «ουσίες που προκαλούν ανησυχία για τη γονιμότητα του ανθρώπου» και «ουσίες που προκαλούν ανησυχία για τον άνθρωπο λόγω πιθανής τοξικής επίδρασης στην ανάπτυξη».

Προσαρμογή της οδηγίας 67/548 στην τεχνική πρόοδο

- 9 Το άρθρο 28 της οδηγίας 67/548, όπως έχει τροποποιηθεί, προβλέπει τα εξής:

«Οι απαραίτητες τροποποιήσεις για την προσαρμογή των παραρτημάτων στην τεχνολογική πρόοδο θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 29.»

- 10 Με τις παρατηρήσεις της, η Επιτροπή ανέφερε ότι, στην πράξη, οσάκις επεξεργάζεται ένα πρώτο σχέδιο μέτρων προσαρμογής της οδηγίας 67/548 στην τεχνική πρόοδο, συμβουλευεται την ομάδα εργασίας για την ταξινόμηση και την επισήμανση (στο εξής: ομάδα εργασίας). Η ομάδα αυτή αποτελείται από τους ειδικούς στην τοξικολογία και στην ταξινόμηση που έχουν ορίσει ως αντιπροσώπους τα κράτη μέλη, από εκπροσώπους της χημικής βιομηχανίας καθώς και από εκπροσώπους του βιομηχανικού κλάδου που ενδιαφέρεται ειδικότερα για τα οικεία προϊόντα. Αφού διαβουλευθεί με την ομάδα εργασίας, η Επιτροπή υποβάλλει το σχέδιο μέτρων στη συσταθείσα κατά το άρθρο 29 της οδηγίας 67/548 επιτροπή (στο εξής: κανονιστική επιτροπή).
- 11 Το άρθρο 29 της οδηγίας 67/548, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 807/2003 του Συμβουλίου, της 14ης Απριλίου 2003, περί προσαρμογής προς την απόφαση 1999/468/ΕΚ των διατάξεων των σχετικών με τις επιτροπές που επικουρούν την Επιτροπή στην άσκηση των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων της, οι οποίες προβλέπονται από πράξεις του Συμβουλίου που εκδόθηκαν σύμφωνα με τη διαδικασία διαβούλευσης (ομοφωνία) (ΕΕ L 122, σ. 36), προβλέπει τα εξής:

«1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή.

2. Όταν γίνεται αναφορά στο παρόν άρθρο, εφαρμόζονται τα άρθρα 5 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ.

Η περίοδος που προβλέπεται στο άρθρο 5, παράγραφος 6, της απόφασης 1999/468/ΕΚ ορίζεται σε τρεις μήνες.»

- 12 Το άρθρο 5 της απόφασης 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή (ΕΕ L 184, σ. 23), προβλέπει τα εξής:

«1. Η Επιτροπή επικουρείται από κανονιστική επιτροπή την οποία αποτελούν αντιπρόσωποι των κρατών μελών και της οποίας προεδρεύει ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής.

2. Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην εν λόγω επιτροπή σχέδιο των ληπτέων μέτρων. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της επί του σχεδίου αυτού εντός προθεσμίας που μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος ανάλογα με το επείγον του θέματος. Η γνώμη δίδεται με την πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 205, παράγραφος 2, της Συνθήκης, στην περίπτωση αποφάσεων τις οποίες καλείται να εγκρίνει το Συμβούλιο μετά από πρόταση της Επιτροπής. Οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών στην επιτροπή σταθμίζονται με τον τρόπο που ορίζεται στο άρθρο εκείνο. Ο πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στην ψηφοφορία.

3. Η Επιτροπή, με την επιφύλαξη του άρθρου 8, εγκρίνει τα σχεδιαζόμενα μέτρα εφόσον αυτά είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής.

[...]»

Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

- 13 Το n-προπυλοβρωμίδιο (στο εξής: nPB) είναι πτητικός οργανικός διαλύτης που χρησιμοποιείται, μεταξύ άλλων, για τον βιομηχανικό καθαρισμό.
- 14 Η Enviro Tech Europe Ltd και η Enviro Tech International Inc. (στο εξής: αιτούσες) έχουν ως μοναδική δραστηριότητα την παραγωγή και την πώληση ενός προϊόντος που παρασκευάζεται με βάση το nPB και ονομάζεται «Ensoln». Η πρώτη από τις εταιρίες αυτές είναι η ευρωπαϊκή θυγατρική εταιρία της δεύτερης και έχει αποκλειστική άδεια για την πώληση του Ensoln στην Ευρώπη.
- 15 Μετά την έκδοση της οδηγίας 91/325/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 1ης Μαρτίου 1991, για δωδέκατη προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο της οδηγίας 67/548 (ΕΕ L 180, σ. 1), το nPB ταξινομήθηκε στο παράρτημα I της οδηγίας 67/548 ως ουσία που ερεθίζει και είναι εύφλεκτη.
- 16 Κατά τη συνάντηση της ομάδας εργασίας που πραγματοποιήθηκε από τις 16 έως τις 18 Ιανουαρίου 2002, ο διευθυντής του Health & Safety Executive (Γραφείου για την υγεία και την ασφάλεια του Ηνωμένου Βασιλείου, στο εξής: HSE) πρότεινε να ταξινομηθεί το nPB ως τοξική για την αναπαραγωγή ουσία της κατηγορίας 2.

- 17 Αργότερα, κατά τη διάρκεια του Απριλίου 2002, το HSE, βασιζόμενο στα αποτελέσματα μιας νέας επιστημονικής δοκιμής, πρότεινε να ταξινομηθεί το nPB ως πολύ εύφλεκτη ουσία.
- 18 Έκτοτε οι αιτούσες έχουν προβεί κατ' επανάληψη σε διαμαρτυρίες προς το HSE, το Ευρωπαϊκό Γραφείο Χημικών Ουσιών και την ομάδα εργασίας σχετικά με το εν λόγω σχέδιο ταξινομήσεως και τους έχουν υποβάλει συναφώς διάφορα στοιχεία και επιστημονικά επιχειρήματα προς στήριξη της απόψεώς τους.
- 19 Η ομάδα εργασίας αποφάσισε, κατά τη συνάντησή της τον Ιανουάριο 2003, να συστήσει την ταξινόμηση του nPB ως ουσίας πολύ εύφλεκτης και τοξικής για την αναπαραγωγή της κατηγορίας 2. Μετά την έκδοση της αποφάσεως αυτής, οι αιτούσες μάταια προσπάθησαν να πείσουν την ομάδα εργασίας να επαναλάβει τις συζητήσεις της επί του nPB.
- 20 Στις 29 Αυγούστου και στις 29 Σεπτεμβρίου 2003 οι αιτούσες απέστειλαν δύο επιστολές στην Επιτροπή, με τις οποίες της ζήτησαν, μεταξύ άλλων, να λάβει τα αναγκαία μέτρα ώστε να διορθωθούν τα υπολανθάνοντα σφάλματα των συστάσεων της ομάδας εργασίας σχετικά με το nPB.
- 21 Με δύο επιστολές της 3ης Νοεμβρίου 2003, η Επιτροπή επισήμανε στις αιτούσες ότι τα επιχειρήματα που είχαν διατυπώσει με τις επιστολές τους της 29ης Αυγούστου και της 29ης Σεπτεμβρίου 2003 δεν δικαιολογούσαν την τροποποίηση της ταξινομήσεως του nPB την οποία είχε συστήσει η ομάδα εργασίας (στο εξής: απαντήσεις της Επιτροπής).

- 22 Με δικόγραφο που πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 23 Δεκεμβρίου 2003, οι αιτούσες άσκησαν προσφυγή ακυρώσεως κατά των απαντήσεων της Επιτροπής, καθώς και αγωγή αποζημίωσης.
- 23 Λίγο μετά την άσκηση της προσφυγής-αγωγής αυτής, οι αιτούσες ενημερώθηκαν για την πραγματοποίηση συναντήσεως της κανονιστικής επιτροπής στις 15 Ιανουαρίου 2004 προκειμένου να εγκριθεί η 29η προσαρμογή της οδηγίας 67/548 στην τεχνική πρόοδο.
- 24 Με χωριστό δικόγραφο, που πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 30 Δεκεμβρίου 2003, οι αιτούσες, κατ' εφαρμογή των άρθρων 242 ΕΚ και 243 ΕΚ, ζήτησαν από τον δικάζοντα κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή να διατάξει τη λήψη προσωρινών μέτρων, με σκοπό την αναστολή εκτελέσεως των απαντήσεων της Επιτροπής και την επιβολή στην Επιτροπή της υποχρέωσης να μην προτείνει την αλλαγή της ταξινόμησης του nPB στο πλαίσιο της εικοστής ένατης προσαρμογής της οδηγίας 67/548 στην τεχνική πρόοδο κατά την επόμενη συνάντηση της κανονιστικής επιτροπής, η οποία προβλεπόταν για τις 15 Ιανουαρίου 2004.
- 25 Στις 3 Φεβρουαρίου 2004 ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου εξέδωσε διάταξη με την οποία απέρριψε την αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων (T-422/03 R, *Envirotech Tech Europe και Enviro Tech International κατά Επιτροπής*, Συλλογή 2004, σ. II-469).
- 26 Με δικόγραφο της 5ης Απριλίου 2004, το οποίο πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου αυθημερόν, οι αιτούσες υπέβαλαν νέα αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων δυνάμει των άρθρων 242 ΕΚ και 243 ΕΚ, με την οποία ζήτησαν από τον δικάζοντα κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή, μεταξύ άλλων, την αναστολή της «καταχωρίσεως εκ μέρους της Επιτροπής, κατά την εικοστή ένατη προσαρμογή της οδηγίας 67/548 στην τεχνική πρόοδο, του nPB». Με την αίτησή τους, οι αιτούσες διευκρίνισαν ότι η συνεδρίαση της κανονιστικής επιτροπής που προβλεπόταν να εγκρίνει την πρόταση για την εικοστή ένατη προσαρμογή της οδηγίας 67/548 στην τεχνική πρόοδο επρόκειτο να πραγματοποιηθεί στις 14 Απριλίου 2004.

- 27 Στις 29 Απριλίου 2004 η Επιτροπή εξέδωσε επίσημα την οδηγία 2004/73, με την οποία το nPB ταξινομείται ως ουσία πολύ εύφλεκτη (R 11) και τοξική για την αναπαραγωγή της κατηγορίας 2 (R 60).
- 28 Στις 2 Ιουλίου 2004 ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου εξέδωσε διάταξη με την οποία απέρριψε τη δεύτερη αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων (T-422/03 R II, Envirotech Tech Europe και Enviro Tech International κατά Επιτροπής, Συλλογή 2004, σ. II-2003).
- 29 Με δικόγραφο που πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία στις 20 Ιουλίου 2004, οι αιτούσες άσκησαν προσφυγή για τη μερική ακύρωση της οδηγίας 2004/73 και αγωγή αποζημιώσεως.
- 30 Με χωριστό δικόγραφο, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 7 Σεπτεμβρίου 2004, η καθής πρότεινε ένσταση απαραδέκτου βάσει του άρθρου 114 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου. Οι αιτούσες κατέθεσαν τις παρατηρήσεις τους επί της ενστάσεως αυτής στις 25 Οκτωβρίου 2004.
- 31 Με χωριστό δικόγραφο, που πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 3 Νοεμβρίου 2004, οι αιτούσες υπέβαλαν την παρούσα αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων. Με την αίτηση αυτή ζήτησαν από τον δικάζοντα κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή, βάσει του άρθρου 105, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, να αποφανθεί πριν διατυπώσει η Επιτροπή τις παρατηρήσεις της.
- 32 Στις 15 Νοεμβρίου 2004 η Επιτροπή διατύπωσε τις παρατηρήσεις της επί της αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων.

Αιτήματα

33 Με την παρούσα αίτηση οι αιτούσες ζητούν από τον δικάζοντα κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή:

- «να κρίνει την παρούσα αίτηση παραδεκτή και βάσιμη»,

- «να κρίνει ότι πρέπει να διατάξει τη λήψη προσωρινών μέτρων για να μην υποστούν οι αιτούσες ανεπανόρθωτη ζημία»,

- «να αναστείλει την καταχώριση από την Επιτροπή του ηΡΒ στην οδηγία [2004/73] μέχρι την έκδοση αποφάσεως επί της κύριας προσφυγής»,

- «να διατάξει την Επιτροπή να κοινοποιήσει στα κράτη μέλη την αναστολή εκτελέσεως, ώστε τα κράτη μέλη να μην εφαρμόσουν τη νέα ταξινόμηση πριν από την επίλυση της διαφοράς της κύριας δίκης»,

- «να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα».

34 Η Επιτροπή ζητεί από τον δικάζοντα κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή:

— να απορρίψει την αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων,

— να καταδικάσει τις αιτούσες στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

35 Το άρθρο 104, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας ορίζει ότι οι αιτήσεις για τη λήψη προσωρινών μέτρων πρέπει να προσδιορίζουν το αντικείμενο της διαφοράς, τα περιστατικά από τα οποία προκύπτει το επείγον της υποθέσεως, καθώς και τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν εκ πρώτης όψεως (*fumus boni juris*) τη λήψη του προσωρινού μέτρου το οποίο ζητείται. Οι προϋποθέσεις αυτές προβλέπονται σωρευτικά, πράγμα που σημαίνει ότι τα προσωρινά μέτρα πρέπει να απορριφθούν εφόσον μία από αυτές δεν συντρέχει [διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 14ης Οκτωβρίου 1996, C-268/96 P(R), SCK και FNK κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. I-4971, σκέψη 30]. Ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής προβαίνει επίσης, εφόσον είναι αναγκαίο, στη στάθμιση των εμπλεκόμενων συμφερόντων (διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 23ης Φεβρουαρίου 2001, C-445/00 R, Αυστρία κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2001, σ. I-1461, σκέψη 73).

36 Επιπλέον, στο πλαίσιο αυτής της συνολικής εξετάσεως, ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως και είναι ελεύθερος να καθορίσει, λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαιτερότητες της υποθέσεως, τον τρόπο κατά τον οποίο πρέπει να εξακριβωθεί η συνδρομή των διαφόρων αυτών προϋποθέσεων καθώς και η σειρά με την οποία θα διεξαχθεί η εξέταση αυτή, εφόσον κανένας κανόνας κοινοτικού δικαίου δεν του επιβάλλει προκαθορισμένο σχέδιο αναλύσεως για να εκτιμήσει την αναγκαιότητα της εκδόσεως διατάξεως προσωρινών μέτρων [διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 19ης Ιουλίου 1995, C-149/95 P(R), Επιτροπή κατά Atlantic Container Line κ.λπ., Συλλογή 1995, σ. I-2165, σκέψη 23].

- 37 Με βάση τις ανωτέρω αρχές πρέπει να εξεταστεί η παρούσα αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων.

Επιχειρήματα των διαδίκων

Επί του παραδεκτού

- 38 Η Επιτροπή εκθέτει, με τις παρατηρήσεις της, ότι η προσφυγή της κύριας δίκης, άρα και η αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, είναι προφανώς απαράδεκτες. Συναφώς η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η οδηγία 2004/73 αποτελεί πράξη γενικής ισχύος, η οποία δεν αφορά ατομικά τις αιτούσες.
- 39 Ομοίως, όσον αφορά την αγωγή αποζημίωσης που έχουν ασκήσει οι αιτούσες, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, όταν η αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων είναι παρεπόμενη αγωγής αποζημίωσης που ασκείται με σκοπό τη θεραπεία των συνεπειών πράξεως κατά της οποίας δεν μπορεί να ασκηθεί προσφυγή ακυρώσεως, ο ενάγων μπορεί να προβάλει έννομο συμφέρον για τη λήψη προσωρινών μέτρων μόνο αν συντρέχουν εξαιρετικά ιδιαίτερες περιστάσεις (διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 12ης Δεκεμβρίου 1995, T-203/95 R, Connolly κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-2919). Οι αιτούσες όμως δεν προσκόμισαν στοιχεία για τη συνδρομή τέτοιων περιστάσεων εν προκειμένω.
- 40 Αντίθετα, οι αιτούσες υποστηρίζουν ότι νομιμοποιούνται να ασκήσουν προσφυγή κατά της οδηγίας 2004/73 κατ' εφαρμογή του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, και μάλιστα για τρεις λόγους.

- 41 Πρώτον, κατά την κοινοτική νομολογία, επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ακυρώσεως κατά κάθε πράξης κοινοτικού οργάνου που προορίζεται να παραγάγει έννομα αποτελέσματα, ανεξάρτητα από τη φύση και τη μορφή της.
- 42 Δεύτερον, η οδηγία 2004/73 αφορά ατομικά τις αιτούσες, διότι μετέσχαν στη διαδικασία διοικητικής αξιολογήσεως του nPB, η οποία είναι αυτοτελής έναντι της νομοθετικής διαδικασίας που κατέληξε στην έκδοση της οδηγίας 2004/73. Η συμμετοχή των αιτουσών στη διοικητική αξιολόγηση του nPB συνάγεται, αν μη τι άλλο, από την πρακτική που έχει καθιερώσει η Επιτροπή, άρα από έθιμο, πράγμα που περιάγει τις αιτούσες σε ιδιαίτερη θέση. Επιπλέον, κατά τη διοικητική αξιολόγηση του nPB η Επιτροπή δεν εκπλήρωσε την υποχρέωσή της να εξετάσει επιμελώς και αμερόληπτα τα στοιχεία και τις αντιρρήσεις των αιτουσών, η δε παράλειψη αυτή υπόκειται σε δικαστικό έλεγχο (απόφαση του Πρωτοδικείου της 30ής Ιανουαρίου 2002, T-54/99, max.mobil κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. II-313)
- 43 Τρίτον, οι αιτούσες υποστηρίζουν ότι είναι ήδη κάτοχοι δικαιωμάτων ευρεσιτεχνίας για τη χρήση του Ensoln, πράγμα που τις εξατομικεύει (βλ. συναφώς απόφαση του Δικαστηρίου της 18ης Μαΐου 1994, C—309/89, Codorniu κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1994, σ. I-1853). Οι αιτούσες διευκρινίζουν επίσης ότι το «δικαίωμα (πνευματικής) ιδιοκτησίας» και το δικαίωμα ασκήσεως εμπορικής δραστηριότητας είναι θεμελιώδη δικαιώματα.
- 44 Τέλος, οι αιτούσες προσθέτουν ότι έχουν ασκήσει αγωγή αποζημιώσεως, σε σχέση με την οποία πληρούν τις προϋποθέσεις σχετικά με το έννομο συμφέρον.

Επί του εκ πρώτης όψεως βασίμου (*fumus boni juris*)

- 45 Οι αιτούσες θεωρούν ότι η προσφυγή τους στην κύρια δίκη είναι εκ πρώτης όψεως βάσιμη. Οι αιτούσες φρονούν ότι η Επιτροπή, εκδίδοντας την οδηγία 2004/73,

πρώτον, υιοθέτησε τη σύσταση που είχε διατυπώσει η ομάδα εργασίας, δεύτερον, δεν εκπλήρωσε την υποχρέωσή της να στηρίζει τις αποφάσεις της στις πιο πρόσφατες επιστημονικές εξελίξεις, τρίτον, δεν εξέτασε με επιμέλεια και αμεροληψία τα έγγραφα που είχαν διαβιβάσει οι αιτούσες και, τέταρτον, τους στέρησε το δικαίωμα ακροάσεως.

- 46 Επομένως, κατά τις αιτούσες, η οδηγία 2004/73 είναι προδήλως παράνομη, διότι, πρώτον, στηρίζεται σε προδήλως εσφαλμένη εκτίμηση και αντιβαίνει στα άρθρα 3, 4 και 5 και στο παράρτημα V, σημείο Α.9, στο παράρτημα VI, σημείο 4.2.3, και στο παράρτημα VI, σημείο 1.1, της οδηγίας 67/548. Δεύτερον, η οδηγία 2004/73 είναι αντίθετη προς τη νόμιμη προσδοκία των αιτουσών ότι τα στοιχεία τους θα αξιολογούνταν με επιμέλεια, με αμεροληψία και σύμφωνα με τις εφαρμοστέες διατάξεις της οδηγίας 67/548. Τρίτον, η οδηγία 2004/73 αντιβαίνει στο άρθρο 95, παράγραφος 3, ΕΚ. Τέταρτον, παραβιάζει την αρχή της προλήψεως. Πέμπτον, οι αιτούσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή δεν είχε αρμοδιότητα για την έκδοση της οδηγίας 2004/73 και ότι παραβίασε τις αρχές της ασφάλειας δικαίου, της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της άριστης ποιότητας και ανεξαρτησίας των επιστημονικών γνωματεύσεων, της αναλογικότητας, της ίσης μεταχειρίσεως και της απαγορεύσεως της καταχρήσεως εξουσίας και παρέβη το καθήκον εποπτείας και χρηστής διοικήσεως. Η Επιτροπή, εκδίδοντας την οδηγία 2004/73, πρόσβαλε επίσης το δικαίωμα ακροάσεως των αιτουσών και παρέβη την υποχρέωσή της να διεξαγάγει επιμελή και αμερόληπτο έλεγχο.

Επί του επείγοντος

- 47 Οι αιτούσες υποστηρίζουν, με την αίτησή τους, ότι είναι επείγον να προληφθούν αφενός η μεταφορά της οδηγίας 2004/73 στα εθνικά δίκαια και αφετέρου οι ανεπανόρθωτες εμπορικές και κανονιστικές συνέπειές της.
- 48 Οι αιτούσες ισχυρίζονται καταρχάς ότι η υπαγωγή του nPB στην κατηγορία των πολύ εύφλεκτων ουσιών τις υποχρεώνει να τηρούν διάφορους κανόνες και διάφορες προδιαγραφές ασφάλειας, λόγω των οποίων δεν θα μπορέσουν να εξακολουθήσουν

να εφοδιάζουν τους πελάτες τους με το προϊόν τους. Τα μείγματα, όπως είναι το Ensolv, πρέπει να ταξινομούνται με βάση την ταξινόμηση των συστατικών τους κατ' εφαρμογή των συνδυασμένων διατάξεων της οδηγίας 67/548 και της οδηγίας 1999/45/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαΐου 1999, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που αφορούν την ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση των επικίνδυνων παρασκευασμάτων (ΕΕ L 200, σ. 1). Οι αιτούσες προσθέτουν ότι, όπως προβλέπει το σημείο 2.2.5 του παραρτήματος VI της οδηγίας 67/548, τα παρασκευάσματα που περιέχουν εύφλεκτη ουσία πρέπει να ταξινομούνται ως εύφλεκτα, εκτός αν το παρασκεύασμα «δεν θα μπορούσε σε καμία περίπτωση να συντηρήσει καύση». Η εξαίρεση αυτή όμως δεν αφορά τις πολύ εύφλεκτες ουσίες και δεν μπορεί επομένως να εφαρμοστεί μετά την αλλαγή της ταξινόμησης του nPB. Τούτο έχει αρνητικά αποτελέσματα για την ικανότητα των αιτουσών να συνεχίσουν την εμπορία του μοναδικού προϊόντος τους, πράγμα που θέτει σε κίνδυνο την επιβίωσή τους.

- 49 Συγκεκριμένα, οι αιτούσες θα αναγκαστούν, κατά τους ισχυρισμούς τους, να αλλάξουν, μεταξύ άλλων, το διαφημιστικό τους υλικό. Επιπλέον, θα πρέπει να τροποποιήσουν τα «δελτία δεδομένων ασφαλείας» που καταρτίζονται κατ' εφαρμογή της οδηγίας 91/155/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 5ης Μαρτίου 1991, περί προσδιορισμού και καθορισμού των λεπτομερών κανόνων για το σύστημα ειδικής πληροφόρησης σχετικά με τα επικίνδυνα παρασκευάσματα κατ' εφαρμογή του άρθρου 10 της οδηγίας 88/379/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 76, σ. 35). Οι αιτούσες θα πρέπει επίσης να μεταβάλουν τις μεθόδους παραγωγής και μεταφοράς που εφαρμόζουν και να πληροφορήσουν τους πελάτες τους ότι θα πρέπει να αλλάξουν σε μεγάλο βαθμό τις συνήθειές τους ως προς την αποθήκευση, τον χειρισμό και τη μεταφορά. Κατά τις αιτούσες, λόγω των νέων αυτών υποχρεώσεων και των συναφών δαπανών, που θα προκύψουν κυρίως από τις σημαντικές αυξήσεις των ασφαλιστρών, το Ensolv δεν θα θεωρείται πλέον ελκυστικό ως προϊόν υποκαταστάσεως άλλων, περισσότερο επικίνδυνων ουσιών, οπότε θα εκμηδενιστεί το εμπορικό του πλεονέκτημα. Δεδομένου όμως ότι οι δραστηριότητες των αιτουσών στηρίζονται μόνο στο προϊόν αυτό, απειλείται η επιβίωσή τους.

- 50 Εξάλλου, κατά τις αιτούσες, η ταξινόμηση του nPB ως τοξικής ουσίας για την αναπαραγωγή της κατηγορίας 2 θα έχει αναπόφευκτα ως αποτέλεσμα ότι το nPB και στη συνέχεια το Ensolv θα αποσυρθούν από την αγορά πολύ σύντομα, κατ'

εφαρμογή της οδηγίας 1999/13/ΕΚ του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 1999, της 11ης Μαρτίου 1999, για τον περιορισμό των εκπομπών πτητικών οργανικών ενώσεων που οφείλονται στη χρήση οργανικών διαλυτών σε ορισμένες δραστηριότητες και εγκαταστάσεις (ΕΕ L 85, σ. 1). Η νέα αυτή ταξινόμηση σημαίνει επίσης την αλλαγή του συστήματος αδειοδότησεως για το nPB στο πλαίσιο του μελλοντικού κανονισμού για την καταχώριση, την αξιολόγηση και την αδειοδότηση των χημικών προϊόντων («κανονισμού REACH»).

- 51 Τέλος, η νέα ταξινόμηση του nPB έχει ως αποτέλεσμα ότι το κατοχυρωμένο με δίπλωμα ευρεσιτεχνίας μείγμα των αιτούσων «δεν θα επιτελεί πλέον ή [...] θα του απαγορευθεί να επιτελεί την εμπορική λειτουργία του και συνεπώς θα καταστεί άνευ αντικειμένου». Το δίπλωμα ευρεσιτεχνίας των αιτούσων που αφορά το Ensolv και την τεχνολογία καθαρισμού με ατμό στην οποία στηρίζεται το δίπλωμα αυτό εξαρτάται από τις ιδιότητες του nPB να μην είναι εύφλεκτο και επικίνδυνο, όπως περιγράφονται στο εν λόγω δίπλωμα. Η αλλαγή ταξινομήσεως αφαιρεί από το δίπλωμα αυτό οποιαδήποτε τεχνική αξία και επιφέρει έτσι «την ολοσχερή απώλεια της θέσης που κατέχουν οι αιτούσες χάρη στο δίπλωμα αυτό». Οι αιτούσες προσθέτουν ότι, αν το nPB αποσυρθεί σταδιακά ή παύσει να αγοράζεται λόγω διαφόρων κανονιστικών περιορισμών και οικονομικών μειονεκτημάτων, οι ίδιες θα παύσουν τις δραστηριότητές τους, οπότε οι μελλοντικές ζημίες ούτε μπορούν να υπολογιστούν ούτε θα μπορούν να αποκατασταθούν.
- 52 Η Επιτροπή, απαντώντας στα επιχειρήματα αυτά, θεωρεί ότι οι αιτούσες υπερβάλλουν σχετικά με τη ζημία που ενδέχεται να υποστούν και ότι η ανόρθωση της ζημίας αυτής είναι δυνατή με την καταβολή αποζημιώσεως.
- 53 Πρώτον, οι αιτούσες δεν εκθέτουν με επαρκή σαφήνεια τα αποτελέσματα που θα έχει η οδηγία 2004/73 για το δίπλωμα ευρεσιτεχνίας τους. Το δίπλωμα αυτό δεν περιέχει κανένα στοιχείο για το αν το ίδιο το nPB είναι εύφλεκτο ή όχι. Εξάλλου, ενώ το προϊόν αυτό χαρακτηρίστηκε εύφλεκτο ήδη από το 1991, η αίτηση χορηγήσεως διπλώματος ευρεσιτεχνίας χρονολογείται από τις 23 Δεκεμβρίου 1996 και το δίπλωμα χορηγήθηκε στις 29 Σεπτεμβρίου 1999. Η Επιτροπή δεν αντιλαμβάνεται ούτε γιατί η υπαγωγή του nPB στην κατηγορία των τοξικών για την αναπαραγωγή προϊόντων της κατηγορίας 2 θα επηρεάσει το δίπλωμα αυτό. Εξάλλου, οι αιτούσες δεν απέδειξαν ούτε ότι η νέα ταξινόμηση του nPB θα έχει επιπτώσεις στη μέθοδο καθαρισμού που καλύπτει το εν λόγω δίπλωμα ούτε ότι η αντικατάσταση του nPB με άλλο διαλύτη είναι αδύνατη.

- 54 Δεύτερον, η Επιτροπή αμφισβητεί το κύρος της αναλύσεως των αιτουσών ως προς τα συνδυασμένα αποτελέσματα των οδηγιών 67/548 και 1999/45, όσον αφορά ειδικότερα την ανάγκη νέας ταξινομήσεως του Epsoln, σε σχέση μόνο με το nPB, ως πολύ εύφλεκτου παρασκευάσματος.
- 55 Τρίτον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η νέα ταξινόμηση του nPB ως τοξικής για την αναπαραγωγή ουσίας της κατηγορίας 2 δεν έχει καταρχάς ως αναπόφευκτη συνέπεια την απόσυρση του nPB κατ' εφαρμογή της οδηγίας 1999/13.
- 56 Η επιχειρηματολογία άλλωστε των αιτουσών σχετικά με τα πιθανά αποτελέσματα της «ρυθμίσεως REACH» στηρίζεται απλώς σε εικασίες, καθόσον η ρύθμιση αυτή δεν έχει θεσπιστεί ακόμη και, επιπλέον, είναι αδύνατο να προεξοφληθεί το αποτέλεσμα των δοκιμών που θα πρέπει να πραγματοποιηθούν στο πλαίσιο αυτό.
- 57 Η Επιτροπή επισημαίνει επίσης ότι το γεγονός ότι οι αιτούσες άσκησαν αγωγή λόγω εξωσυμβατικής ευθύνης χωρίς να έχουν ζητήσει την προκαταβολή ορισμένου ποσού ή ορισμένης αποζημιώσεως αποδεικνύει ότι οι αιτούσες θεωρούν και οι ίδιες ότι η καταβολή αποζημιώσεως συνιστά επαρκή αποκατάσταση της ζημίας.
- 58 Εξάλλου, ακόμη και αν υποθεθεί ότι οι αιτούσες απολέσουν μερίδια αγοράς, δεν απέδειξαν ότι υπάρχουν εμπόδια διαρθρωτικής ή νομικής φύσεως που θα τις εμπόδιζαν να ανακτήσουν, χρησιμοποιώντας π.χ. τα κατάλληλα μέτρα διαφημίσεως, σημαντικό ποσοστό των μεριδίων αυτών [διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 11ης Απριλίου 2001, C-471/00 P(R), Επιτροπή κατά Cambridge Healthcare Supplies, Συλλογή 2001, σ. I-2865, σκέψεις 110 και 111].

- 59 Τέλος, οι αιτούσες δεν απέδειξαν, κατά την Επιτροπή πάντα, ότι λόγω της οδηγίας 2004/73 θα μπορούσαν να εξαναγκαστούν να παύσουν τις δραστηριότητές τους. Η Επιτροπή προσθέτει ότι η μη απόδειξη της ζημίας αυτής προκύπτει ακόμη εναργέστερα από το γεγονός ότι αφενός δεν είναι ιδιαίτερα πιθανό ότι η οδηγία 2004/73 θα αρχίσει να παράγει αποτελέσματα πριν από την ημερομηνία λήξεως της προθεσμίας μεταφοράς της στα εθνικά δίκαια, δηλαδή πριν από τις 31 Οκτωβρίου 2005, και ότι αφετέρου κανένα κράτος μέλος δεν έχει κοινοποιήσει ακόμη στην Επιτροπή την πραγματοποίηση της μεταφοράς αυτής.

Εκτίμηση του δικάζοντος κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή

- 60 Δεδομένου ότι οι γραπτές παρατηρήσεις των διαδίκων περιέχουν όλα τα στοιχεία που είναι αναγκαία για την έκδοση αποφάσεως επί της αιτήσεως λήψεως προσωρινών μέτρων, δεν είναι αναγκαία η εκ μέρους τους παροχή προφορικών διευκρινίσεων.
- 61 Κατά πάγια νομολογία, το ζήτημα του παραδεκτού της κύριας προσφυγής που εκκρεμεί ενώπιον του δικαστή της ουσίας δεν μπορεί, καταρχήν, να εξετάζεται στο πλαίσιο της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων, διότι άλλως προδικάζεται η απόφαση επί της κύριας υποθέσεως. Εντούτοις, αν, όπως εν προκειμένω, προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι η κύρια προσφυγή, προς την οποία συναρτάται η αίτηση για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων, είναι προδήλως απαράδεκτη, μπορεί να είναι αναγκαία η διαπίστωση της υπάρξεως ορισμένων στοιχείων από τα οποία να συνάγεται εκ πρώτης όψεως το παραδεκτό της προσφυγής αυτής (διατάξεις του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 15ης Φεβρουαρίου 2000, T-1/00 R, Hölzl κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. II-251, σκέψη 21, και της 8ης Αυγούστου 2002, T-155/02 R, VVG International κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. II-3239, σκέψη 18).
- 62 Δυνάμει του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, «κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο δύναται [...] να ασκεί προσφυγή κατά των αποφάσεων που απευθύνονται σ' αυτό, καθώς και κατά αποφάσεων που, αν και εκδίδονται ως κανονισμοί ή αποφάσεις που

απευθύνονται σε άλλο πρόσωπο, το αφορούν άμεσα και ατομικά». Μολονότι το άρθρο 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ δεν πραγματεύεται ρητά το παραδεκτό των προσφυγών ακυρώσεως που ασκούν οι ιδιώτες κατά των οδηγιών, από τη νομολογία πάντως προκύπτει ότι το γεγονός αυτό και μόνο δεν αρκεί για την απόρριψη των προσφυγών αυτών ως απαράδεκτων (απόφαση του Πρωτοδικείου της 17ης Ιουνίου 1998, T—135/96, UEAPME κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1998, σ. II-2335, σκέψη 63, και διάταξη του Πρωτοδικείου της 10ης Σεπτεμβρίου 2002, T-223/01, Japan Tobacco και JT International κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, Συλλογή 2002, σ. II-3259, σκέψη 28).

63 Κατά πάγια νομολογία, μια πράξη έχει γενική ισχύ αν εφαρμόζεται σε αντικειμενικώς προσδιοριζόμενες καταστάσεις και αν παράγει τα έννομα αποτελέσματά της έναντι κατηγοριών προσώπων που προσδιορίζονται γενικά και αφηρημένα (απόφαση του Πρωτοδικείου της 10ης Ιουλίου 1996, T-482/93, Weber κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-609, σκέψη 55, και διάταξη του Πρωτοδικείου της 15ης Δεκεμβρίου 2000, T-113/99, Galileo και Galileo International κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2000, σ. II-4141, σκέψη 48).

64 Εν προκειμένω η τροποποίηση των κανόνων για την ταξινόμηση και επισήμανση του nPB, την οποία επέφερε η οδηγία 2004/73, παράγει ορισμένα αποτελέσματα σε σχέση με τους παραγωγούς και τους χρήστες του nPB εντός της Κοινότητας. Κατά συνέπεια, η οδηγία 2004/73 εφαρμόζεται, εκ πρώτης όψεως, σε αντικειμενικώς προσδιοριζόμενες καταστάσεις και παράγει έννομα αποτελέσματα έναντι κατηγοριών προσώπων που προσδιορίζονται γενικά και αφηρημένα. Συνεπώς η οδηγία αυτή έχει εκ πρώτης όψεως, λόγω της φύσης και του περιεχομένου της, γενικό χαρακτήρα.

65 Πάντως, μια διάταξη που έχει, λόγω της φύσης και του περιεχομένου της, γενικό χαρακτήρα δεν αποκλείεται να αφορά ατομικά ορισμένο φυσικό ή νομικό πρόσωπο, αν το θίγει λόγω ορισμένων ιδιαίτερων ιδιοτήτων του ή μιας πραγματικής καταστάσεως που το χαρακτηρίζει σε σχέση με οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο και, ως εκ τούτου, το εξατομικεύει κατά τρόπο ανάλογο με αυτόν που εξατομικεύεται ο αποδέκτης μιας αποφάσεως (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 16ης Μαΐου 1991, C-358/89, Extramet Industrie κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1991, σ. I-2501, σκέψη 13, προπαρατεθείσα ανωτέρω στη σκέψη 43 απόφαση Codorniu κατά Συμβουλίου, σκέψη 19, και της 22ας Νοεμβρίου 2001, C-451/98, Antillean Rice Mills κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2001, σ. I-8949, σκέψη 49).

- 66 Εν προκειμένω, αν ληφθούν υπόψη τα επιχειρήματα που πρόβαλαν οι αιτούσες, είναι σε μεγάλο βαθμό αμφίβολο αν είναι δυνατόν να τις αφορά η οδηγία 2004/73.
- 67 Συγκεκριμένα, πρώτον, το γεγονός ότι ένα πρόσωπο μετέσχε καθ' οποιονδήποτε τρόπο στη διαδικασία που κατέληξε στη θέσπιση κοινοτικής πράξης δεν εξατομικεύει το πρόσωπο αυτό σε σχέση με την εν λόγω πράξη παρά μόνον αν η εφαρμοστέα κοινοτική ρύθμιση έχει προβλέψει ορισμένες διαδικαστικές εγγυήσεις υπέρ του προσώπου αυτού (διατάξεις του Πρωτοδικείου της 3ης Ιουνίου 1997, T-60/96, Merck κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. II-849, σκέψη 73, και της 15ης Σεπτεμβρίου 1998, T-109/97, Molkerei Großbraunshain και Bene Nahrungsmittel κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-3533, σκέψεις 67 και 68).
- 68 Εν προκειμένω δεν μπορεί να γίνει εκ πρώτης όψεως δεκτό ότι οι διατάξεις που επικαλούνται οι αιτούσες με την αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων παρέχουν στις αιτούσες δικαιώματα που μπορούν να ασκούνται να ασκούνται κατά τη διαδικασία προσαρμογής της οδηγίας 67/548 στην τεχνική πρόοδο. Ειδικότερα, το σημείο 1.2 του παραρτήματος VI της οδηγίας 67/548, το οποίο ορίζει ότι το εν λόγω παράρτημα «απευθύνεται σε όλους όσους ασχολούνται με μεθόδους ταξινόμησης και επισήμανσης των επικίνδυνων ουσιών και παρασκευασμάτων [παρασκευαστές, εισαγωγείς, εθνικές αρχές]», δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι παρέχει τέτοια διαδικαστική εγγύηση στις αιτούσες. Το ίδιο ισχύει, εκ πρώτης όψεως, και για τα σημεία 1.7.2 και 4.1 του παραρτήματος VI της οδηγίας 67/548. Εκ πρώτης όψεως, οι διατάξεις αυτές απλώς παρέχουν στους παρασκευαστές, εισαγωγείς ή διανομείς την ευχέρεια ή τους επιβάλλουν την υποχρέωση να υποβάλλουν ορισμένα στοιχεία ή προτάσεις στα κράτη μέλη, αλλά δεν τους απονέμουν ιδιαίτερα δικαιώματα στο πλαίσιο της διαδικασίας προσαρμογής της οδηγίας 67/548 στην τεχνική πρόοδο.
- 69 Εξάλλου, οι αιτούσες στηρίζουν προφανώς τα επιχειρήματά τους στο γεγονός ότι μετέσχαν σε ορισμένη «διοικητική διαδικασία», η οποία διαφέρει από τη «νομοθετική διαδικασία» που οδήγησε στην έκδοση της οδηγίας 2004/73.

Επιβάλλεται όμως να γίνει δεκτό εκ πρώτης όψεως ότι η διάκριση αυτή τονίζει ακόμη περισσότερο τη μη εξατομίκευση των αιτουσών σε σχέση με την πράξη που θεσπίστηκε τελικά, καθόσον τουλάχιστον δεν υπήρχε καμία ειδική διαδικαστική εγγύηση που να προβλέπεται υπέρ αυτών ενόψει της θεσπίσεως της πράξεως αυτής. Από τα επιχειρήματα που πρόβαλαν με την αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων οι αιτούσες επί του τελευταίου αυτού σημείου δεν αποδεικνύεται, εκ πρώτης όψεως, ότι η οδηγία 2004/73 τις αφορά ατομικά λόγω του δικαιώματος που τους παρέιχε η πρακτική της Επιτροπής ή το «έθιμο» και που τους επέτρεπε να μετάσχουν στη «διοικητική διαδικασία» πριν από την έκδοση της οδηγίας 2004/73. Ομοίως, η αναφορά των αιτουσών στην υποχρέωση της Επιτροπής να εξετάσει επιμελώς και αμερόληπτα τις επιστολές τους της 29ης Αυγούστου και της 29ης Σεπτεμβρίου 2003 είναι εκ πρώτης όψεως αλυσιτελής. Συγκεκριμένα, η υποχρέωση αυτή δεν επέβαλλε, εκ πρώτης όψεως, στην Επιτροπή να λάβει υπόψη την ιδιαίτερη κατάσταση των αιτουσών ενόψει της εκδόσεως της οδηγίας 2004/73 ή να τις καλέσει να μετάσχουν ενεργά στη διαδικασία εκδόσεως της εν λόγω πράξεως.

70 Δεύτερον, αντίθετα από ό,τι υποστηρίζουν οι αιτούσες, δεν προκύπτει εκ πρώτης όψεως ότι οι αιτούσες, λόγω της άδειας εκμεταλλεύσεως του διπλώματος ευρεσιτεχνίας του Ensoln, τελούν σε κατάσταση ανάλογη με την κατάσταση της προσφεύγουσας στην υπόθεση Codorniu κατά Συμβουλίου (απόφαση προπαρατεθείσα ανωτέρω στη σκέψη 43). Συγκεκριμένα, στην υπόθεση εκείνη, η επίμαχη διάταξη, η οποία παρέιχε το δικαίωμα χρήσεως της ενδειξεως «crémant» μόνο στους Γάλλους και στους Λουξεμβούργιους παραγωγούς, αποτελούσε τελικά κώλυμα για την εκ μέρους της Codorniu χρησιμοποίηση ενός γραφικού σήματος που χρησιμοποιούσε ήδη από το 1924. Τα στοιχεία όμως που προσκόμισαν οι αιτούσες δεν αποδεικνύουν ότι η οδηγία 2004/73 τις εμποδίζει να ασκούν τα αποκλειστικά δικαιώματά τους ή, εναλλακτικά, τους στερεί τα δικαιώματα αυτά.

71 Κατά συνέπεια, γεννώνται σοβαρές αμφιβολίες για το αν η οδηγία 2004/73 μπορεί να αφορά ατομικά τις αιτούσες. Ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής εκτιμά πάντως ότι, υπό τις περιστάσεις της προκειμένης υποθέσεως, δεν είναι αναγκαίο να συνεχίσει τον έλεγχο του εκ πρώτης όψεως παραδεκτού της προσφυγής ακυρώσεως. Ούτε είναι αναγκαίο να αποφανθεί επί των επιχειρημάτων με τα οποία η Επιτροπή προβάλλει το απαράδεκτο της αιτήσεως λόγω του ότι η αίτηση έχει παρακολουθηματικό χαρακτήρα σε σχέση με την αγωγή αποζημιώσεως που έχει ασκηθεί προς ανόρθωση των ζημιωγόνων συνεπειών πράξεως κατά της οποίας δεν μπορεί να ασκηθεί προσφυγή ακυρώσεως. Οι αιτούσες δηλαδή δεν απέδειξαν, εν πάση περιπτώσει, ότι είναι επείγον να διαταχθούν τα προσωρινά μέτρα που ζητούν.

- 72 Στο σημείο αυτό πρέπει να υπενθυμιστεί ότι το επείγον μιας αιτήσεως για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να εκτιμάται σε σχέση προς την ανάγκη που υφίσταται για την έκδοση προσωρινής αποφάσεως προκειμένου να αποφευχθεί η πρόκληση σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας στον διάδικο ο οποίος ζητεί το προσωρινό μέτρο (διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 6ης Φεβρουαρίου 1986, 310/85 R, Deuflil κατά Επιτροπής, Συλλογή 1986, σ. 537, σκέψη 15, και διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 30ής Ιουνίου 1999, T-13/99 R, Pfizer Animal Health κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1999, σ. II-1961, σκέψη 134). Στον διάδικο αυτό εναπόκειται να αποδείξει ότι δεν μπορεί να αναμείνει την έκβαση της κύριας δίκης χωρίς να υποστεί τέτοια ζημία (διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 8ης Μαΐου 1991, C-356/90 R, Βέλγιο κατά Επιτροπής, Συλλογή 1991, σ. I-2423, σκέψη 23, και διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 15ης Νοεμβρίου 2001, T-151/01 R, Duales System Deutschland κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. II-3295, σκέψη 187).
- 73 Η αμεσότητα του κινδύνου επελεύσεως της ζημίας δεν απαιτείται να αποδεικνύεται με απόλυτη βεβαιότητα, αλλά αρκεί, ιδίως όταν η επέλευση της ζημίας εξαρτάται από τη συνδρομή πολλών παραγόντων, να πιθανολογείται σε επαρκή βαθμό [διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 1999, C-335/99 P(R), HFB κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. I-8705, σκέψη 67]. Ο αιτών υποχρεούται πάντως να αποδείξει τα πραγματικά περιστατικά επί των οποίων στηρίζεται η πιθανολόγηση αυτής της σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας (προπαρατεθείσα διάταξη HFB κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 67).
- 74 Τέλος, μολονότι δεν αμφισβητείται ότι η οικονομικής φύσεως ζημία δεν μπορεί να θεωρηθεί ανεπανόρθωτη ή έστω δυσχερώς επανορθώσιμη, εκτός αν συντρέχουν εξαιρετικές περιστάσεις, αφού μπορεί να καταβληθεί μεταγενέστερα η ανάλογη χρηματική αποζημίωση (διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 18ης Οκτωβρίου 1991, C-213/91 R, Abertal κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1991, σ. I-5109, σκέψη 24, και διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 28ης Μαΐου 2001, T-53/01 R, Poste Italiane κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. II-1479, σκέψη 119), δεν αμφισβητείται όμως ούτε ότι ένα προσωρινό μέτρο δικαιολογείται όταν

προκύπτει ότι, σε περίπτωση μη χορηγήσεώς του, ο αιτών διάδικος θα περιέλθει σε κατάσταση ικανή να θέσει σε κίνδυνο την ίδια την ύπαρξή του ή να μεταβάλει ανεπανόρθωτα τη θέση του στην αγορά (διατάξεις του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 20ής Ιουλίου 2000, T-169/00 R, Esedra κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. II-2951, σκέψη 45, και της 27ης Ιουλίου 2004, T-148/04 R, TQ3 Travel Solutions Belgium κατά Επιτροπής, Συλλογή 2004, σ. II-3027, σκέψη 46).

75. Εν προκειμένω πρέπει να εξεταστεί κατά πόσον οι αιτούσες απέδειξαν επαρκώς από νομική άποψη ότι η νέα ταξινόμηση του nPB, η οποία προκύπτει από την οδηγία 2004/73, είναι ικανή να βλάψει τα συμφέροντά τους μέχρι σημείου να τους προξενήσει σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία πριν εκδοθεί η απόφαση του Πρωτοδικείου επί της κύριας προσφυγής.
76. Συναφώς πρέπει να αναλυθούν χωριστά, πρώτον, τα αποτελέσματα της ταξινομήσεως του nPB ως πολύ εύφλεκτης ουσίας επί της εμπορικής και οικονομικής καταστάσεως των αιτουσών, δεύτερον, τα αποτελέσματα της ταξινομήσεως του nPB ως τοξικής για την αναπαραγωγή ουσίας της κατηγορίας 2 επί της εμπορικής και οικονομικής καταστάσεως αυτής και, τρίτον, τα αποτελέσματα των δύο ταξινομήσεων αυτών επί των δικαιωμάτων που έχουν οι αιτούσες επί του διπλώματος ευρεσιτεχνίας του EnsoIn.
77. Όσον αφορά, πρώτον, την ταξινόμηση του nPB ως πολύ εύφλεκτης ουσίας, οι αιτούσες εκθέτουν βασικά ότι, ως αποτέλεσμα των συνδυασμένων διατάξεων της οδηγίας 67/548, όπως έχει τροποποιηθεί, και της οδηγίας 1999/45, το EnsoIn πρέπει να ταξινομηθεί ως πολύ εύφλεκτο παρασκεύασμα. Το αποτέλεσμα της ταξινομήσεως αυτής θα ήταν να αναγκαστούν οι αιτούσες να αλλάξουν το διαφημιστικό τους υλικό, να τροποποιήσουν τα «δελτία δεδομένων ασφαλείας» που έχουν καταρτίσει και να μεταβάλουν τις διαδικασίες παραγωγής και μεταφοράς που εφαρμόζουν. Επιπλέον, λόγω των αρνητικών συνεπειών της ταξινομήσεως του EnsoIn, το προϊόν αυτό δεν θα διαφέρει πλέον από άλλα προϊόντα και η χρήση του θα είναι δαπανηρή σε απαγορευτικό βαθμό, πράγμα που θα εκμηδένιζε τα εμπορικά πλεονεκτήματα που έχουν αποκτηθεί κατά τη διάρκεια των τελευταίων ετών.

- 78 Αν υποθεθεί όμως ότι η ταξινόμηση του nPB ως πολύ εύφλεκτης ουσίας συνεπάγεται πράγματι την αλλαγή της ταξινομήσεως του Ensolv, πράγμα που αμφισβητεί η Επιτροπή, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, εν πάση περιπτώσει, οι αιτούσες δεν προσκομίζουν στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι η αλλαγή αυτή ενδέχεται να έχει σοβαρές και ανεπανόρθωτες συνέπειες για την οικονομική και εμπορική τους κατάσταση.
- 79 Καταρχάς οι αιτούσες δεν προσκομίζουν αποδεικτικά στοιχεία για το εκτιμώμενο οικονομικό κόστος με το οποίο θα επιβαρυνθούν καθ' υπόθεση λόγω των αλλαγών στο διαφημιστικό τους υλικό, στα «δελτία δεδομένων ασφαλείας» που έχουν καταρτίσει και στις διαδικασίες παραγωγής και μεταφοράς που εφαρμόζουν.
- 80 Εξάλλου, τα επιχειρήματα που ανέπτυξαν και τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισαν οι αιτούσες με την αίτηση για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων είναι αφενός υπερβολικά ασαφή και αφετέρου ανεπαρκή για την εκτίμηση του υποστατού και της σοβαρότητας των επιπτώσεων που θα έχει πιθανώς για τους πελάτες τους η ενδεχόμενη ταξινόμηση του Ensolv ως πολύ εύφλεκτου προϊόντος. Τα στοιχεία αυτά είναι άλλωστε ανεπαρκή για την εκτίμηση των χαρακτηριστικών της αγοράς εντός της οποίας διατίθεται το Ensolv, όπως είναι τα χαρακτηριστικά των ανταγωνιστικών προϊόντων, και είναι, κατά μείζονα λόγο, ανεπαρκή ως απόδειξη του ότι η νέα ταξινόμηση του nPB και ενδεχομένως του Ensolv θα προκαλέσει τη σοβαρή και ανεπανόρθωτη μείωση του κύκλου εργασιών των αιτουσών ή των μεριδίων αγοράς που κατέχουν.
- 81 Συναφώς, η ένορκη δήλωση ενός των διευθυνόντων συμβούλων της Envirotech Europe, η οποία έχει προσκομιστεί ως παράρτημα στην αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως επαρκής απόδειξη των αποτελεσμάτων που εκθέτουν οι αιτούσες.
- 82 Ούτε μπορεί να θεωρηθεί ως επαρκής απόδειξη η δήλωση ενός από τους διανομείς των αιτουσών, η οποία έχει επίσης προσκομιστεί ως παράρτημα στην αίτηση

λήψεως ασφαλιστικών μέτρων. Συγκεκριμένα, ο εν λόγω διανομέας εκθέτει, με τη δήλωση αυτή, ότι, εφόσον οι πελάτες του σταματήσουν να αγοράζουν το Ensoln, θα διακόψει και αυτός τις παραγγελίες του προς τις αιτούσες. Οι δηλώσεις όμως του διανομέα αυτού δεν αρκούν για να αποδείξουν το υποστατό των αντιδράσεων αυτών των τελικών πελατών καθώς και, επιπλέον, τη σοβαρότητα των αποτελεσμάτων που θα είχαν αυτές οι αντιδράσεις για τις αιτούσες. Εξάλλου, οι αιτούσες δεν διευκρινίζουν ποιο ποσοστό των συνολικών πωλήσεων τους αντιπροσωπεύουν οι αγορές του διανομέα αυτού, ο οποίος άλλωστε αναπτύσσει τις δραστηριότητές του, καθόσον φαίνεται, μόνο στο Ηνωμένο Βασίλειο και στην Ιρλανδία.

- 83 Επιπλέον, ακόμη και αν υποθεθεί ότι οι αιτούσες απέδειξαν επαρκώς από νομική άποψη ότι θα υποστούν σοβαρή απώλεια μεριδίων αγοράς λόγω της νέας ταξινομήσεως του nPB, δεν απέδειξαν εντούτοις ότι υπάρχουν εμπόδια διαρθρωτικής ή νομικής φύσεως που θα τις εμπόδιζαν να ανακτήσουν, χρησιμοποιώντας π.χ. τα κατάλληλα μέτρα διαφημίσεως, σημαντικό ποσοστό αυτών των μεριδίων αγοράς (βλ., κατ' αναλογία, την προπαρατεθείσα ανωτέρω στη σκέψη 58 διάταξη Επιτροπή κατά Cambridge Healthcare Supplies, σκέψη 111).
- 84 Τέλος, ακόμη και αν υποθεθεί ότι οι αιτούσες απέδειξαν ότι, εφόσον διατηρηθεί σε ισχύ η οδηγία 2004/73, δεν θα πραγματοποιούν πλέον πωλήσεις του Ensoln εντός του κοινοτικού εδάφους, δεν απέδειξαν εντούτοις ότι εξ αυτού θα τεθεί σε κίνδυνο η ίδια η ύπαρξή τους.
- 85 Συγκεκριμένα, πρώτον, οι αιτούσες, μολονότι εκθέτουν ότι εμπορεύονται ένα μόνο προϊόν, το Ensoln, δεν παρέχουν καμία ένδειξη σχετικά με το ποσοστό του συνολικού κύκλου εργασιών τους που αντιπροσωπεύουν οι πωλήσεις του προϊόντος αυτού εντός της Κοινότητας. Επομένως, δεν έχει αποδειχθεί ότι οι αιτούσες δεν πραγματοποιούν εκτός του κοινοτικού εδάφους πωλήσεις που να τους δίνουν τη δυνατότητα να επιβιώσουν μέχρις ότου εκδοθεί η απόφαση του Πρωτοδικείου επί της κύριας προσφυγής.

- 86 Δεύτερον, οι αιτούσες δεν προσκομίζουν κανένα αποδεικτικό στοιχείο σχετικά με την παρούσα οικονομική τους κατάσταση. Αφού δεν υπάρχουν τέτοια στοιχεία, δεν υπάρχει καμία ένδειξη ότι, ακόμη και αν παύσουν πλήρως τις δραστηριότητές τους εντός του κοινοτικού εδάφους, δεν διαθέτουν αποθεματικά χάρη στα οποία θα μπορέσουν να επιβιώσουν μέχρις ότου εκδοθεί η απόφαση του Πρωτοδικείου επί της κύριας προσφυγής.
- 87 Με βάση τα στοιχεία της δικογραφίας, η ταξινόμηση του nPB ως πολύ εύφλεκτης ουσίας δεν μπορεί επομένως να θεωρηθεί ότι έχει σοβαρές και ανεπανόρθωτες συνέπειες για την οικονομική και εμπορική κατάσταση των αιτουσών.
- 88 Όσον αφορά, δεύτερον, τις συνέπειες της ταξινομήσεως του nPB ως τοξικής για την αναπαραγωγή ουσίας της κατηγορίας 2, οι αιτούσες εκθέτουν κατ' ουσία ότι η ταξινόμηση αυτή θα οδηγήσει στην απόσυρση του nPB και του Ensolv από την αγορά. Χωρίς να χρειάζεται να ληφθεί απόφαση επί του υποστατού της συνέπειας αυτής, επιβάλλεται καταρχάς η διαπίστωση ότι, για τους λόγους που εκτέθηκαν ανωτέρω (σκέψεις 84 έως 86), οι αιτούσες δεν απέδειξαν ότι θα υποστούν σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία ακόμη και στην περίπτωση που παύσουν πλήρως τις πωλήσεις του Ensolv εντός του κοινοτικού εδάφους.
- 89 Εξάλλου, οι αιτούσες, μολοντί υποστηρίζουν ότι η ταξινόμηση του nPB ως τοξικής για την αναπαραγωγή ουσίας της κατηγορίας 2 είναι ικανή να προξενήσει την εκ μέρους τους απώλεια μεριδίων αγοράς, δεν απέδειξαν επαρκώς από νομική άποψη ούτε το υποστατό ούτε τη σοβαρότητα της απώλειας αυτής ούτε ότι υπάρχουν εμπόδια διαρθρωτικής ή νομικής φύσεως που θα τις εμποδίσουν να ανακτήσουν σημαντικό ποσοστό των μεριδίων αγοράς που ενδέχεται να απολέσουν (βλ. ανωτέρω σκέψη 83).

- 90 Τέλος, όσον αφορά τα αποτελέσματα της νέας διαδικασίας αδειοδότησεως που θα εφαρμόζεται στο πλαίσιο του «προγράμματος REACH», επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι κανονισμοί τους οποίους επικαλούνται οι αιτούσες δεν έχουν εκδοθεί ακόμη και ότι συνεπώς η ζημία που ενδέχεται να προκληθεί είναι καθαρά υποθετική. Εφόσον όμως η ζημία είναι καθαρά υποθετική, δεν δικαιολογείται να διαταχθούν τα προσωρινά μέτρα που ζητούν οι αιτούσες (βλ. συναφώς διατάξεις του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 15ης Ιουλίου 1998, T-73/98 R, Prayon-Rupel κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-2769, σκέψεις 22, 26 και 38, της 8ης Δεκεμβρίου 2000, T-237/99 R, BP Nederland κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. II-3849, σκέψεις 57 και 66, και της 15ης Ιανουαρίου 2001, T-241/00 R, Le Canne κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. II-37, σκέψη 37).
- 91 Με βάση τα στοιχεία της δικογραφίας, η ταξινόμηση του nPB ως τοξικής για την αναπαραγωγή ουσίας της κατηγορίας 2 δεν μπορεί επομένως να θεωρηθεί ότι έχει σοβαρές και ανεπανόρθωτες συνέπειες για την οικονομική και εμπορική κατάσταση των αιτουσών.
- 92 Τρίτον, επιβάλλεται τέλος η διαπίστωση ότι το επιχείρημα των αιτουσών ότι η νέα ταξινόμηση του nPB καθιστά «άνευ αντικειμένου» το δίπλωμα ευρεσιτεχνίας για το Epsoln είναι υπερβολικά αόριστο ως απόδειξη της μελλοντικής επελεύσεως μιας σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας. Όσον αφορά την απόπειρα των αιτουσών να αποδείξουν ότι η νέα ταξινόμηση του nPB είναι ικανή να θίξει από νομική άποψη τα αποκλειστικά δικαιώματά τους, η επιχειρηματολογία τους δεν είναι επαρκώς ακριβής, λεπτομερής και θεμελιωμένη, προκειμένου να αποδειχθεί ότι τα αποτελέσματα αυτά είναι πιθανά, σοβαρά και ανεπανόρθωτα. Όσον αφορά άλλωστε την απόπειρα των αιτουσών να αποδείξουν με την επιχειρηματολογία τους ότι η διατήρηση σε ισχύ της οδηγίας 2004/73 θα βλάψει την εμπορική αξία της άδειας εκμεταλλεύσεως, δεν αποδείχθηκε, δεδομένου ότι δεν προσκομίστηκαν αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με την οικονομική τους κατάσταση, πρώτον, ότι η ζημία αυτή θα ήταν σοβαρή (βλ. συναφώς τη διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 23ης Μαΐου 1990, C-51/90 R και C-59/90 R, Comos-Tank κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. I-2167, σκέψη 26), δεύτερον, ότι μπορεί να κινδυνεύσει η επιβίωση των αιτουσών (βλ. ανωτέρω σκέψεις 85 και 86) και, τρίτον, ότι δεν θα είναι δυνατή η ανόρθωση της εν λόγω ζημίας με την καταβολή αποζημιώσεως.

- 93 Οι αιτούσες δεν απέδειξαν επομένως ότι κινδυνεύουν να υποστούν σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία εξαιτίας της διατηρήσεως σε ισχύ της οδηγίας 2004/73. Κατά συνέπεια, η αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να απορριφθεί, χωρίς να είναι αναγκαία η εξέταση της προϋποθέσεως σχετικά με το εκ πρώτης όψεως βάσιμο (*fumus boni juris*) ή η στάθμιση των εμπλεκόμενων συμφερόντων.

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Λουξεμβούργο, 10 Φεβρουαρίου 2005.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

B. Vesterdorf